

Posudek bakalářské práce

„Pamela Carla Goldoniho“,

kterou předložila Bc. Veronika Pololáníková,

Ústav románských studií FFUK, září 2024

Veronika Pololáníková se ve své práci rozhodla prozkoumat jedno z méně známých dramát Carla Goldoniho *Pamela nubile*. Goldoni zápletku díla převzal ze slavného anglického románu *Pamela or Virtue Rewarded* z pera Samuela Richardsona, a proto se nabízí možné srovnání obou textů. Již na začátku lze konstatovat, že se autorce bakalářské práce její záměr povedl a analýzy obsažené v této práci odhalují nejen mnoho zajímavého o autorských postupech anglického i italského tvůrce, ale také poodkrývají zásadní kulturní rozdíly obou zemí.

V úvodní části bakalářské práce je čtenáři poskytnutý stručný úvod do Goldoniho doby a prostředí. Je dobré, že se autorka omezila na informace odpovídající této práci a Goldoniho životopisná fakta redukovala na vhodnou míru. Oceňuji odvahu zabývat se autorem, který je v sekundární literatuře jedním z nejtraktovanějších dramatiků. Není jednoduché zorientovat se v nezměrném množství textů a vybrat ty, které jsou relevantní. Autorka se ve svých úvahách téměř striktně drží dostupné literatury, avšak na tomto stupni studia to nikterak nevádí; schopnost kompilovat kvalitní práci z dostupných materiálů je oceněníhodná a Veronice Pololáníkové se to bezpochyby podařilo.

V hlavní části práce jsou zkoumány rozdíly mezi oběma texty. Je prokázáno, že z Goldoniho strany muselo dojít k nutným úpravám oproti anglickému románu, protože italský společensko-právní systém fungoval na zcela jiných zákonech. Příběh chudé služky, který dospěje k dobrému konci, protože dívka překoná všechny nepříjemnosti, a nakonec se za bohatého pána provdá, v Itálii (či spíše v Benátkách) té doby nebyl možný, protože by se o dobrý konec nejednalo, neboť by pán sňatkem se služebnou přišel o své postavení pro sebe i své děti. Goldoni tak musel Pamelu „povýšit“ a problém se vyřešil. Další traktované rozdíly jsou dané především formou – v prvním případě se jednalo o epistolární román, v Itálii se jedná o drama.

Za nejzajímavější považuji rozdíl v charakteru hlavního hrdiny. Jak říká autorka (s. 21): „Goldoni vykreslil Bonfila jako citlivou postavu, která je náchylná k melancholii. Tento sentimentální rys prochází celým dílem. Zatímco anglický pán na odmítnutí své služebné reaguje emocemi, jako je vztek a nenávisť, v italském podání jsou emoce pána vyjádřeny spíše trápením.“ Jedná se o velice zajímavý posun, složitěji vysvětlitelný než rozdílnosti v právním řádu.

Veronika Pololáníková se setkala s mnohými nástrahami, jako je nepoužitelnost zastaralého českého překladu Goldoniho hry či nesnadná orientace v bibliografii, avšak poradila si s nimi zdárně a v práci dochází k jasným a přínosným záměrům.

Práci předběžně hodnotím známkou **výborně** a **doporučuji** ji k obhajobě.

Praha, 3. 9. 2024

PhDr. Magdalena Žáčková, Ph.D.

Vedoucí práce